Súd:	Okresný súd Trenčín
Spisová značka:	27C/173/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3112218573
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI:	ECLI:SK:OSTN:2018:3112218573.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobcov 1) G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, štátneho občana SR, a 2) X. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, štátnej občianky SR, oboch zastúpených T. G., s. r. o., so sídlom G. XX, J., W. XXXXXXXX, proti žalovaným 1) G. V., s. r. o., so sídlom X. X - 8, J., W. 45639043, zastúpenému Roman Kvasnica a partneri, s. r. o., so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO 36866598, a 2) B. F. e. K., W. I. J., so sídlom In der Y. XX, XXXXX G., L. spolková republika, IČ: Y. XXXXX, zastúpenému T. & B., s. r. o., so sídlom X. XX, J., W. XXXXXXXX, o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný 1) je povinný zaplatiť žalobcovi 1) sumu 30.000 eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný 1) je povinný zaplatiť žalobkyni 2) sumu 30.000 eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

IV. Žalobcom 1) a 2) sa voči žalovanému 1) priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,4 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovanému 2) sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia 1), 2) sa podanou žalobou domáhali od žalovaného 1) a právneho predchodcu žalovaného 2) zaplatenia nemajetkovej ujmy, a to vo výške 30.000 eur v prospech žalobcu 1), vo výške 30.000 eur v prospech žalobkyne 2) a vo výške 10.000 eur obom žalobcom a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnili tým, že dňa 18.07.2009 o 15:50 hod. došlo počas hudobného festivalu Pohoda k pádu stanu tanečnej arény, ktorý spôsobil na mieste smrť jednej osoby, pričom 96 ľudí bolo zranených. Takmer 3 mesiace po incidente dňa 13.10.2009 zomrela na následky ťažkých zranení spôsobených pádom stanu ich 19-ročná dcéra L.. G., že žalovaný 1) si dodanie stanu objednal u žalovaného 2). Žalovaný 2) bol povinný postaviť stan riadne s vynaložením osobitnej starostlivosti. Ako vyplýva zo znaleckého skúmania vykonaného Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline zo dňa 18.01.2010, výstavba stanu vykazovala početné vady, ktoré následne zapríčinili pád stanu, napr. nesprávne ukotvenie viazacích pásov stanovej strešnej plachty v rozpore s technickou príručkou, nesprávne vedenie viazacích pásov v rozpore s technickou príručkou, chýbajúce spojovacie prvky na pripojenie nosného prstenca stanovej strešnej krytiny a pod.. Zodpovednosť žalovaného 2) za neoprávnený zásah je preto riadne preukázaná. Majú za to, že aj žalovaný 1) je pasívne vecne legitimovaný, nakoľko aj napriek tomu, že žalovaný 1) si dodanie stanu objednal u žalovaného 2),

pričom žalovaný 2) stan aj sám postavil, táto skutočnosť ešte nezbavuje zodpovednosti žalovaného 1) za vzniknutý incident. Žalovaný 1) ako usporiadateľ festivalu v zmysle § 5 zákona č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach zodpovedá za utvorenie vhodných podmienok na uskutočnenie podujatia, za zachovanie poriadku počas jeho priebehu, za dodržanie príslušných autorskoprávnych, daňových, zdravotno - hygienických, požiarnych, bezpečnostných a iných právnych predpisov a za umožnenie výkonu dozoru na to oprávneným orgánom. Rovnakú povinnosť ukladá žalovanému 1) aj ustanovenie § 5 všeobecne záväzného nariadenia mesta Trenčín č. 4/2004 Z. z.. žalovaný 1) takéto opatrenia nevykonal, a to ani preventívne. Keby vytvoril vhodné podmienky a dodržal predpisy, nemohlo by prísť k incidentu, pretože by nepripustil postavenie staniu v rozpore s manuálom s vážnymi vadami. Preto sú zodpovední obaja žalovaní za vzniknutý incident. Žalobcovi ďalej uviedli, že vyššie uvedený incident predstavuje neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti ich nebohej dcéry, ktoré zahŕňa najmä právo na ochranu zdravia a života a neoprávnený zásah do práva na ochranu ich osobnosti, ktoré zahŕňa najmä právo na ochranu súkromného a rodinného života, zdravia a pod.. Incident predstavuje neoprávnený zásah do ich osobnostných práv a práv ich dcéry, nakoľko ich dcére privodil závažnú ujmu, ktorá v dôsledku incidentu utrpela závažné zranenia, ktorých následkom bola smrť, pričom intenzitu útrap a následnej smrti umocňuje pomerne mladý vek ich dcéry. Incident privodil závažnú ujmu aj žalobcom, nakoľko v dôsledku vážnych zranení svojej dcéry boli nútení niekoľko mesiacov bezmocne sledovať trápenie ich dcéry vrátane toho, ako bojuje o život, v dôsledku čoho pociťovali silný pocit smútku, šoku strachu, traumy, bezmocnosti, zúfalstva, beznádeje, čo sa výrazných spôsobom odrazilo na ich duševnom rozpoložení. V dôsledku smrti dcéry stratili možnosť ďalej s ňou viesť súkromný a rodinný život, rozvíjať a udržiavať vzájomné vzťahy a v ich rámci uplatňovať vlastnú osobnosť a spoločnú rodinnú integritu. V dôsledku smrti dcéry pociťovali a naďalej pociťujú a budú pociťovať do konca svojho života silný pocit smútku, šoku traumy, strachu, bezmocnosti, zúfalstva, beznádeje, straty zo spoločenstva milovanej osoby, absenciu jej bytia, čo sa stále odráža na ich duševnom rozpoložení. Zdôraznili, že ich nebohá dcéra bola ich jediným dieťaťom. Tieto následky neoprávneného zásahu nemožno odstrániť len morálnou satisfakciou, pretože žiadna forma morálneho zadosťučinenia by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma. Dodali, že vzniknutú ujmu by ako závažnú pociťovala každá osoba v ich postavení, ako aj v postavení ich nebohej dcéry v čase, keď ešte žila, a aj preto sú splnené zákonom ustanovené podmienky pre vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výška požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je daná predovšetkým mierou intenzity a neobmedzenou dobou trvania nepriaznivého následku. V tejto súvislosti je tiež potrebné zohľadniť, že žalovaný 1) naďalej v organizovaní festivalu podniká, že žalovaný 1) odmieta akúkoľvek svoju zodpovednosť na ujme do ich osobnostných práv a a práv ich nebohej dcéry, že žalovaný 1) porušil ustanovenia nájomnej zmluvy a že ani po dlhej dobe nevedia, kto zavinil smrť ich jedinej dcéry. Zhrnuli, že na základe riadnej vstupenky na festival POHODA v roku 2009 vzniklo ich nebohej dcére právo na bezpečnú účasť na festivale, ktorú mal zabezpečiť usporiadateľ, ktorým bol žalovaný 1). Nebohá sa festivalu zúčastnila, avšak žalovaný 1) jej bezpečnú účasť nezabezpečil. Boli tak naplnené všetky podmienky pre uplatnenie zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby, ako aj na vznik občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti nebohej, a to existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, protiprávnosť/neoprávnenosť zásahu a príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a spôsobenou ujmou. Keďže zodpovednosť za nemajetkovú ujmu je založená na objektívnom princípe, zodpovedá objektívne žalovaný 1) za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcov a nebohej. Žalovaný 1) prinajmenšom nepriamo zavinil, že pád stanu spôsobil ich dcére zranenia, ktorým neskôr podľahla, čo by malo mať, medzi iným, vplyv na výšku priznanej nemajetkovej ujmy. Nepriame zavinenie žalovaného 1) vidia v porušení bodu 14, 15, 16 nájomnej zmluvy. Z bodu 15 zmluvy vyplývala žalovanému 2) povinnosť poskytnúť na celú dobu podujatia na mieste minimálne jednu odborne spôsobilú osobu. Žalovaný 1) však prevádzkoval stan bez neustálej prítomnosti zástupcu žalovaného 2), t. j. bez technického dozoru, teda bez odborne spôsobilej osoby, čím závažným spôsobom porušil bezpečnostné predpisy a ohrozil tak všetkých účastníkov festivalu. Pokiaľ ide o porušenie bodov 14, 16 zmluvy žalovaným 1), poukázali, že dňa 18.07.2009 vydal SHMÚ výstrahu 1. stupňa s tým, že očakávané množstvo zrážok pri búrkach sa očakávalo na úrovni 20 - 40 mm a rýchlosť vetra v nárazoch pri búrkach vzrástla na 17 - 25 m/s. Podľa Beaufortovej stupnice sily vetra stupeň 8 zodpovedá rýchlosti vetra 17,2 - 20,7 m/s. Z toho vyplýva, že žalovaný 1) vopred vedel, ale aj mal vedieť, že dňa 18.07.2009 hrozí vietor o sile, pri ktorej musí byť ukončená prevádzka stanu v zmysle bodu 14 zmluvy, na čom sa výslovne so žalovaným 2) dohodol. Tým, že žalovaný 1) prevádzkoval stan v krajne nepriaznivých poveternostných podmienkach vo verzii bez bočných stien, jednoznačne nesplnil viaceré povinnosti vyplývajúce mu z nájomnej zmluvy, ktorú sám považuje za platnú.

2. Žalovaný 1) s podanou žalobou nesúhlasil. Uviedol, že v konaní nie je pasívne vecne legitimovaný, pretože žiaden neoprávnený zásah nevykonal, ktorý by bol v príčinnej súvislosti s následkom v podobe zásahu do práva na ochranu osobnosti. Nositeľom hmotnoprávnej povinnosti na náhradu nemajetkovej ujmy je v zmysle platnej právnej úpravy tá osoba, ktorá sa zásahu do práv iného dopustila, resp. osoba, ktorá neoprávnený zásah spôsobila. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo 168/2009. V danom prípade nemožno identifikovať žiadne konanie ani opomenutie právnej povinnosti ním spôsobené, nemožno mu pričítať v dôsledku absencie príčinnej súvislosti zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcov spôsobený pádom stanu. V prípadoch nárokov z porušenia práva na ochranu osobnosti nejde o objektívnu zodpovednosť za výsledok, vždy je potrebné skúmať subjekt, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. Vyžaduje sa neoprávnený zásah v príčinnej súvislosti s následkom, ale taký nevykonal ani nespôsobil. Podotkol, že právny poriadok neupravuje zodpovednosť za zásah do ochrany osobnosti ako zodpovednosť objektívnu. V zákone by to muselo byť výslovne uvedené. Naopak, vyžaduje sa taký protiprávny zásah, ktorý je v príčinnej súvislosti s následkom a len vtedy by za zásah zodpovedal, ak by išlo o jeho protiprávny zásah. Ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka mu poskytuje právnu istotu, že pokiaľ sa protiprávneho zásahu nedopustí, nemôže nikomu za zásah inej osoby do práva na ochranu osobnosti objektívne zodpovedať. Nie je možné v prípade, ak právna úprava priamo objektívnu zodpovednosť neobsahuje, použiť žiadnu analógiu s objektívnou zodpovednosťou za náhradu škody, ani vykladať ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka extenzívne tak, ako by išlo o zodpovednosť za výsledok, pretože taký výklad je v rozpore so znením § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je vždy potrebné určiť konkrétny neoprávnený zásah a osobu neoprávnene zasahujúcu do práva na ochranu osobnosti. Zdôraznil, že príčinou pádu stanu, ktorá bola určená vykonaným znaleckým dokazovaním, je nesprávne zrealizovanie stavby stavu, nedodržanie predpísaných postupov pri stavbe stanu, nenamontovanie všetkých potrebných prvkov stanu. On bol len nájomcom stanu a nie jeho staviteľom. Pri stavbe stanu nevykonal žiadne činnosti. Ani právnymi predpismi nemá stanovené žiadne konkrétne právne povinnosti vo vzťahu k veci, ktorú si zobral do nájmu, pretože sa oprávnene môže a musí spoliehať, že prenajímateľ a staviteľ stanu, koná v súlade s § 663 a najmä § 664 Občianskeho zákonníka, teda že vec mu prenechaná do nájmu je v stave spôsobilom na dohodnuté užívanie a že ju prenajímateľ aj v tomto stave na svoje náklady udržiava. Zdôraznil, že prvotnou príčinou pádu stanu boli vady pri výstavbe stanu. Svoje právne povinnosti tak porušil majiteľ, staviteľ a prenajímateľ stanu v jednej osobe, ktorým bol žalovaný 2). Na žalovaného 1) právny poriadok nekladie žiadne ďalšie konkrétne právne povinnosti ani ako na nájomcu, ani ako na usporiadateľa verejného kultúrneho podujatia, keďže si zobral do nájmu a na festivale použila stan od žalovaného 2) špecializujúceho sa na stavbu a prenájom dočasných stanov, žalovaný 1) utvoril vhodné podmienky na uskutočnenie podujatia, nemôže byť objektívne zodpovedný za porušenie právnych povinností tretími osobami v prípade nárokov z práv na ochranu osobnosti, pri ktorých zákon výslovne nestanovuje objektívnu zodpovednosť ako pri nároku na náhradu škody spôsobenú prevádzkovou činnosťou. Nejde teda o objektívnu ale o subjektívnu zodpovednosť subjektu, ktorý je pôvodcom zásahu. Podľa záverov znaleckého posudku č. 6/2010 Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity pri dodržaní všetkých podmienok a požiadaviek projektu pre stavbu a prevádzku stanu by k jeho zrúteniu nedošlo. Žalovaný 1) stan nestaval a neporušil právne povinnosti, ktorých porušenie spôsobilo pád stanu. Žalovaný 2) ako prenajímateľ poskytol žalovanému 1) ako nájomcovi TUV Certifikát - potvrdenie o technickej spôsobilosti stanu pre hudobné podujatia alebo výstavy, podľa ktorého prevádzka stanu je povolená do 31.10.2010. Žalovaný 1) si vymienil, aby odborný dozor nad užívaním stanu počas trvania festivalu zabezpečil žalovaný 2). Ten mal dodať stan otvorený, bez bočných stien. Pokiaľ žalovaný 2) tvrdí, že stan takto nebol dostavaný a nemal byť použitý bez bočných plachiet, ide o jeho výlučnú zodpovednosť, ktorý v tomto stave ako stan dostavaný dal žalovanému 1) stan do nájmu, a to ako v roku 2009, tak aj v predchádzajúcom roku 2008. Takto ho žalovanému 1) odovzdal do nájmu na celý čas festivalu a nič nenamietal voči jeho použitiu. Žalovaný 1) sa až zo znaleckého dokazovania dozvedel, že žalovaný 2) nedostaval a vydával ho za dostavaný. Žalovaný 1) ďalej uviedol, že nárok na ochranu osobnosti je nárokom osobným, ktorý smrťou zaniká, preto aj z tohto dôvodu so žalobou nesúhlasil. Tiež nie je dané jeho konanie v rozpore s právom alebo opomenutie konania, ktoré mu právny predpis priamo ukladá, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti s nepriaznivým následkom, konkrétne so zásahom do práva žalobcov na ochranu osobnosti. Opakovane zdôraznil, že nie je subjektom, ktorý by spôsobil zásah do práva na ochranu osobnosti a ani na neho neprešla povinnosť uhradiť nemajetkovú umu v peniazoch, pretože nie je subjektom, ktorý by bol pôvodcom zásahu. Ustálenie pasívne vecnej legitimovanej osoby nemožno zakladať len na právnom posúdení veci, ale musí sa odvíjať od skutkového stavu - konkrétne od presného zistenia zásahu, teda v čom zásah skutkovo spočíva a po takomto zistení konkrétneho zásahu

treba skúmať a zisťovať pôvodcu takého zásahu. Žalovaný 1) nebol vlastným fyzickým pôvodcom tragického zrútenia koncertného stanu, v dôsledku ktorého došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcov.. Subjekt zásahu je v zmysle §§ 11, 13 Občianskeho zákonníka len tá osoba, ktorá zasiahla do práva na ochranu osobnosti a len voči nej je možné sa domáhať, aby od neoprávnených zásahov upustila, alebo aby sa odstránili následky takých zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Za zásah do práv žalobcov zodpovedá žalovaný 2). Ak by zákonodarca chcel vytvoriť prenesenie povinnosti pôvodcu do práva na ochranu osobnosti na inú osobu, výslovne by to v zákone uviedol tak, ako v prípadoch zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka.. V prípade žalobou uplatneného práva na primerané zadosťučinenie v peniazoch nie je možné aplikovať ustanovenia o náhrade škody už z dôvodu, že pri náhrade škody zákonodarca vytvoril pojem osoby zodpovednej za škodu, ktorá ale vôbec nemusí byť totožná s pôvodcom zásahu. Takýto obdobný prenos zodpovednosti pri právnej úprave ochranu osobnosti podľa §§ 11 až 16 Občianskeho zákonníka úplne absentuje, teda nie je možné, aby súd priznal právo na primerané zadosťučinenie v peniazoch voči tretej osobe odlišnej od pôvodcu zásahu. Takýto prechod zodpovednosti slovenský právny poriadok pri práve na primerané zadosťučinenie v peniazoch neupravuje, preto v zmysle ustanovenia čl. 2 ods. 3 ústavy SR nie je možné žalovanému 1) ani ako organizátorovi kultúrneho podujatia súdom stanoviť viac právnych povinností, než ustanovuje zákon, pretože nikoho nemožno nútiť plniť viac povinností, než zákon ukladá, a to ani súdnym rozhodnutím. Žalovaný 1) podotkol, že v konaní nebolo vykonané žiadne dokazovanie k určeniu požadovanej výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch, i keď požadované sumy majú značný rozsah, pre neho likvidačný. V konaní nie sú zdôvodnené ani dôkazmi podložené zákonné kritéria, podľa ktorých súd môže určiť výšku náhrady. V súlade s § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka má súd prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Takou okolnosťou je to, že neporušil žiadnu svoju právnu povinnosť pri stavbe stanu. Povinnosťou žalovaného 2) bolo dať mu do nájmu vec spôsobilú na riadne užívanie a v tomto stave ju na vlastné náklady udržiavať. Žalovaný 1) nemá právnu povinnosť predvídať, že žalovaný 2) tieto svoje povinnosti poruší. V prospech žalovaného 1) svedčí aj to, že neporušil svoju povinnosť mať jednu odbornú osobu na mieste počas trvania festivalu. Pri určení výšky náhrady treba v prospech žalovaného 1) vyhodnotiť aj tú skutočnosť, že bol len nájomcom stanu ako aj príčiny pádu stanu, ktoré mu nijak nemožno pričítať. Má za to, že žalobcami požadovaná výška nemajetkovej ujmy je neprimeraná a nedôvodná. Nie je preukázaný rozsah a intenzita zásahu na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 302/2010 a rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 34/2011, 3Cdo 46/2010 a 1Cdo 77/2009. Aj s poukazom na tieto rozhodnutia je požadovaná suma nemajetkovej ujmy v peniazoch neprimerane vysoká a je v hrubom nepomere s tvrdenou ujmou a ujmou pri úmrtí blízkeho človeka, pričom jej priznanie by predstavovalo aj rozpor s dobrými mravmi. Zdôraznil, že § 5 zákona o verejných kultúrnych podujatiach neobsahuje žiadnu konkrétnu právnu povinnosť, ktorú by porušil. Žalobcovia ani netvrdia a nepreukazujú spôsob, akým mal toto ustanovenie konkrétne porušiť. Zdôraznil, že v zmysle povoľovacej dokumentácie stavby stanu mal stan odolať náporu vetra o rýchlosti viac ako 21 m/s. Túto rýchlosť však vietor nedosiahol. Pretože sila vetra s rýchlosťou 8. stupňa Beaufortovej stupnice na festivale nebola a pretože rýchlosť vetra, ktorá bola na festivale dosiahnutá, mal dostavaný stan vydržať, nemožno dospieť k záveru, že zasiahol do práv žalobcov na ochranu osobnosti.

3. Právny predchodca žalovaného 2) s podanou žalobou nesúhlasil a túto žiadal v celom rozsahu voči nemu zamietnuť. Uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdeniami žalobcov, podľa ktorých je jeho zodpovednosť za protiprávne konanie riadne preukázaná závermi znaleckého posudku zo dňa 18.01.2010 vyhotoveného Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline. Tvrdenia, že stan nebol postavený s potrebnou osobitnou starostlivosťou a vykazoval početné vady, ktoré mali zapríčiniť jeho pád, sú doposiaľ nepreukázané. Má za to, že k vzniku škôd na veciach, zdraví a životoch účastníkov festivalu došlo výlučne v dôsledku porušenia zmluvných a zákonných povinností žalovaného 1) ako jediného organizátora festivalu, ktorý v rozpore s nájomnou zmluvou uzatvorenou medzi žalovanými 1), 2) vedome a napriek upozorneniu žalovaného 2) prevádzkoval stan za neprípustných poveternostných podmienok. V zmysle bodu 14 nájomnej zmluvy bol totiž žalovaný 1) ako nájomník povinný dohliadať na stan, zvlášť bol povinný ukončiť jeho prevádzku v prípade, ak by sila vetra dosiahla stupeň 8 Beaufortovej stupnice. Žalovaný 1) mal pritom preukázateľne vedomosť o nepriaznivom vývoji počasia, a to na základe výstrahy druhého stupňa SHMÚ pre celé územie Slovenska zo dňa 17.07.2009 vydanej o 12:00 hod. a na základe výstrahy prvého stupňa SHMÚ zo dňa 18.07.2009 vydanej o 12:00 hod., v zmysle ktorých mala predpokladaná intenzita vetra v čase inkriminovanej udalosti dosiahnuť nárazy 17 až 25 m/s, čo je sila vetra výrazne prevyšujúca stupeň 8 Beaufortovej stupnice. Poukázal na vyjadrenie SHMÚ, z ktorého vyplýva, že na základe objednávky organizátorov rôznych akcií pripravuje pre ich

zabezpečenie aj špeciálne predpovede počasia pre danú lokalitu a čas. V prípade predmetného festivalu sa organizátor podujatia so SHMÚ nekontaktoval a takéto služby si neobjednal. Aj bez toho ale žalovaný 1) preukázateľne disponoval informáciami o výstrahách a rovnako detailne poznal meteorologické podmienky, počas ktorých môže byť stan prevádzkovaný bez ohrozenia života a zdravia osôb a majetku. Má za to, že ku škode na zdraví a životoch došlo výlučne v dôsledku toho, že žalovaný 1) ako organizátor festivalu neprijal nevyhnutné opatrenia potrebné pre účely zabezpečenia bezpečnosti jeho návštevníkov a ich majetku, teda že predmetné podujatie neprerušil a stan včas neevakuoval. K uplatnenej výške nemajetkovej ujmy v sume 70.000 eur žalovaný 2) uviedol, že predpokladom pre úspešné uplatňovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je v prvom rade konštatovanie, že skutočne došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcov, konkrétne do práva na súkromie a rodinný život a následne konkretizovanie osoby nesúcej za predmetný zásah zodpovednosť. Pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy vychádza súd v zásade z dvoch kritérií, a to z miery závažnosti vzniknutej ujmy a z okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Druhé kritérium je stanovené zámerne veľmi všeobecne z dôvodu, aby bolo uplatňované ako vo vzťahu k postihnutej osobe, tak vo vzťahu k osobe, ktorá neoprávnený zásah spôsobila, napr. či išlo na strane pôvodcu neoprávneného zásahu len o nedbanlivosť alebo naopak o úmysel a pod.. Výšku požadovanej nemateriálnej ujmy považuje vzhľadom na konštantnú judikatúru krajských súdov a Najvyššieho súdu za privysokú. Napriek tomu, že súd určuje výšku takejto náhrady výlučne podľa svojej úvahy, jej základom musí byť predovšetkým zistenie skutočností umožňujúcich založenie úvahy súdu na určitom kvantitatívnom posúdení základných súvislostí posudzovania prípadu, pričom je potrebné vychádzať z úplne zisteného skutkového stavu veci v kontexte zistenej závažnosti nemajetkovej ujmy a okolností, za akých k zásahu do osobnosti osoby skutočne došlo. Žalobcovia sa ale obmedzili len na konštatovanie značnej miery a mimoriadnej intenzity zásahu do osobnostných práv, a to bez ohľadu na okolnosti jeho vzniku, ako aj bez označenia akýchkoľvek dôkazných prostriedkov slúžiacich na preukázanie ich skutkových tvrdení a na preukázanie skutočnej intenzity zásahu do ich osobnostných práv. Opakovane zdôraznil, že k vzniku škôd došlo v dôsledku porušenia zmluvných a zákonných povinností žalovaného 1) ako jediného organizátora festivalu. Žalovaný 2) nikdy nebol organizátorom festivalu, pričom organizovanie spoločenských a kultúrnych podujatí nie je ani predmetom jeho činnosti. Preto nemôže byť vo vzťahu k žalobcom zodpovednou osobou za tvrdený neoprávnený zásah do ich osobnostných práv, nakoľko za tento zodpovedá výlučne žalovaný 1). Poukázal na znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, ktorý dospel k odlišnému záveru ako ÚSI ŽU. Zo záverov ZP KEÚ PZ totiž vyplynulo, že takmer všetky skutočnosti, ktoré ÚSI ŽU označuje za príčiny pásu stanu, nemali žiadny skutočný vplyv na pád stanu, ale hlavnou príčinou pádu nosných stĺpov strešnej konštrukcie stanu bolo podfúknutie strašnej plachty stanu extrémne silným vetrom. Opakovane zdôraznil, že nie je pasívne vecne legitimovanou osobou, nakoľko nikdy nebol v zmluvnom vzťahu s dcérou žalobcov. Nebol organizátorom festivalu, nevzťahovali sa na neho ustanovenia zákona č. 96/1991 Zb. Ako vyplýva aj z ustálenej a pomerne známej judikatúry, ak bol neoprávnený zásah do osobnosti spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou (alebo inou fyzickou osobou) na výkon činnosti tejto právnickej osoby (alebo inej fyzickej osoby), keď je určujúcim existencia miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu úloh takejto osoby, potom občianskoprávne sankcie podľa ust. § 13 Občianskeho zákonníka postihujú v týchto prípadoch samotnú právnickú (alebo inú fyzickú) osobu v zmysle analógie ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 853 Občianskeho zákonníka (Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 1293/2007). Obdobne sa vyjadril i NS SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 228/2012.

4. Uznesením č. k. 27C/173/2012-563 zo dňa 07.06.2017 rozhodol súd, že v konaní pokračuje s právnym nástupcom žalovaného 2), spoločnosťou B. F. e. K., W. I. J., so sídlom In der Y. XX, XXXXX G., L. spolková republika, IČ: Y. XXXXX.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a oboznámením znaleckého posudku č. 6/2010 Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, znaleckého posudku č. 5/2010 Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, znaleckého posudku č. PPZ-KEU-BA-EXP-2012/12353 Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, znaleckého posudku č. 184/2009 Ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz Jesseniovej lekárskej fakulty UK, náramku nebohej, úmrtného listu L. T., lekárskych správ L. T., odpovede žalovaného 1) na návrh na mimosúdnu dohodu zo dňa XX.XX.XXXX, nájomnej zmluvy, uznesenia OR PZ v P. V.: M.-XXXX/X-OVK-TN-XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, zápisnice o výsluchu C. T. v trestnom konaní zo dňa 25.05.2012, zápisnice o výsluchu G. T. v trestnom konaní zo dňa 10.09.2013, zápisnice o výsluchu T. T. v trestnom konaní zo dňa 17.08.2009 a zo dňa 11.06.2012, zápisnice o výsluchu Stanislava Polkorába v trestnom konaní, zápisnice o výsluchu T. J. v trestnom

konaní, zápisnice o výsluchu X. D. v trestnom konaní, zápisnice o výsluchu E. T. v trestnom konaní, zápisnice o výsluchu X. I. v trestnom konaní, zápisnice o výsluchu C. E. v trestnom konaní, faktúry č. XXXXXXXX, meteorologického posudku zo dňa XX.XX.XXXX, podkladu k vystaveniu faktúr X/XXXX, potvrdenia o ubytovaní, výpisom z obchodného registra žalovaných X), 2) a zistil nasledovný skutkový stav:

X. Nikola T. sa dňa XX.XX.XXXX zúčastnila festivalu J. G., ktorého organizátorom bol žalovaný 1). Počas festivalu došlo v dôsledku silného vetra k pádu stanu - O2 S., v ktorej sa zabávala aj L. T.. Pádom stanu utrpela mnohopočetné vážne zranenia, na následky ktorých dňa 13.10.2009 zomrela.

7. Na základe nájomnej zmluvy, na ktorej vyhotovení absentuje dátum a podpis zmluvných strán, si právny predchodca žalovaného 1) prenajal od právneho predchodcu žalovaného 2) koncertný stan 45 x 75 m, 8-stĺpový na obdobie od 16. - 19.07.2009 za nájomné vo výške 20.000 eur. Podľa bodov 14, 15, 16 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že nájomník má povinnosť dohliadať na stan, zvlášť treba dbať na búrku a lejaky. Prevádzku stanu treba ukončiť od sily vetra 8. Prenajímateľ poskytne na celú dobu podujatia na mieste minimálne jednu osobu. Náklady na stráženie prevezme nájomník. V prípade búrky treba stan držať dookola celkom uzavretý. Žalovaný 1) pre osoby, ktoré zo strany spoločnosti B. F. N. mali zabezpečiť výstavbu a prevádzku stanu - E. V. a J.- Q. Q. - zabezpečil odporca ubytovanie na 5, resp. 9 nocí v období od 09.07.2009 do 20.07.2009.

8. Faktúrou č. 20080215 zo dňa 11.05.2009 vyúčtoval právny predchodca žalovaného 2) žalovanému 1) sumu 20.000 eur za nájom koncertného stanu 45 x 75 m, 8 Master.

9. Zo znaleckého posudku č. X/XXXX Z. súdneho inžinierstva X. univerzity v X. vyplynulo, že na strešnej plachte koncertného stanu O2 existovali stopy údržby (v niektorých prípadoch neodbornej), a to vo forme opráv, nahrádzaním opotrebovaných alebo poškodených častí strešnej plachty koncertného stanu novými časťami. Toto na zrútenie stanu nemalo priamy vplyv. Charakter opotrebovania a poškodenia bočných plachiet bol podobný ako pri strešnej plachte, nepoužitie bočných plachiet malo vplyv na pád stanu. Nosná časť a komplexná materiálová štruktúra na stĺpoch nosnej konštrukcie neprejavovala významné nedostatky, ktoré by mohli zapríčiniť alebo ovplyvniť pád stanu. Na spojovacích kovových lanách boli zreteľné stopy opotrebovania materiálu, korózie vlákien a na roztrhnutých lanách bolo zaznamenané výrazné starnutie textilného jadra lana, čo svedčí o nedostatočnej starostlivosti a nevhodnej údržbe kovových lán. Pri obhliadke neboli nájdené roztrhnuté alebo inak narušené zavetrovacie laná, stopy opotrebovania boli podobné ako pri spojovacích lanách. Podporné stĺpy boli vyrobené minimálne z 2 druhov materiálu, poškodenia podporných stĺpov neboli príčinou pádu stanu. Textilné viazacie pásy strešnej stanovej plachty neboli osadené správne a v súlade s technickou príručkou pre stavbu stanu, nezodpovedal predpísaný rozmer. Textilné bočné vodiace pásy prejavovali výrazné opotrebenie a starnutie materiálu, uchytenie bočných viazacích pásov nemalo zásadný vplyv na stabilitu stanu. Všetky kotvy neboli rovnakého priemeru a dĺžky a uhol nabitia kotiev nebol v súlade s technickou príručkou, čo nemalo zásadný vplyv na stabilitu stanu. Zistilo sa neúplné upevnenie strešnej plachty stanu s nosnými prstencami strešnej plachty stanu. Mechanické napínacie zariadenia boli funkčné, prejavovali opotrebovanie materiálu a koróziu kovových častí, ale toto opotrebenie nemalo vplyv na zrútenie stanu. Na koncertnom stane neboli zistené konštrukčné nedostatky, pričom pojmom konštrukcia sa myslí naprojektovaná a schválená konštrukčná dokumentácia. Podľa názoru znalca išlo o tzv. dočasnú stavbu, ktorá podliehala minimálne ohlasovacej povinnosti, o čom ale rozhoduje vždy príslušný stavebný úrad. Názory na túto skutočnosť sú rozdielne u viacerých okresných a krajských stavebných úradov. Či stavba podliehala stavebnému povoleniu, je otázkou právnou. Koncertný stan bol používaný v rámci EÚ, a preto mal projektovú dokumentáciu vypracovanú a schválenú v D. republike L.. Táto dokumentácia nevykazovala chyby a pri dodržaní predpísaných postupov v nej bolo možné vykonať správnu montáž a zaistiť bezpečnú prevádzku stanu. Stan podlieha schváleniu na používanie v EÚ, pričom na tomto boli vykonané pravidelné technické prehliadky nemeckou organizáciou TUV. Stan nepodlieha typizovaniu, ale musí spĺňať všeobecne platné bezpečnostné normy. Na základe predložených podkladov stan staval prenajímateľ pomocou zmluvných brigádnikov. V žiadnom predpise nie je špecifikované, kto má takúto stavbu realizovať. Práva a povinnosti prenajímateľa a nájomcu sú upravené v ich spoločnej zmluve, jej posúdenie je otázkou právnou. Znalecký ústav nezistil výrobné vady na komponentoch koncertného stanu. Zistil a zaznamenal opotrebovanie materiálu, ktoré nezodpovedá deklarovanému veku stanu prenajímateľom (rok výroby 1999). Na strešnej plachte stanu existovali stopy údržby (v niektorých prípadoch neodbornej), a to vo forme opráv, nahrádzaním opotrebovaných alebo

poškodených častí strešnej plachty novými časťami. Na spojovacích kovových lanách boli zreteľné stopy opotrebovania materiálu, korózie vlákien a na roztrhnutých lanách bolo zaznamenané výrazné starnutie textilného jadra lana, čo svedčí o nedostatočnej starostlivosti a nevhodnej údržbe kovových lán. Viazacie pásy vykazovali opotrebenie v súvislosti s opakovaným využívaním. Koncertný stan bol po každom použití v Nemecku kontrolovaný, záznam o tom je uvedený v technickej príručke "Výťah z predpisov pre stavbu a prevádzku ...". Podľa zistení znalca neexistuje v SR predpis, podľa ktorého by vznikala obdobná povinnosti. V príručke "Výťah z predpisov pre stavbu a prevádzku ..." nie je popisovaná povolená aj iná verzia stanu ako verzia s použitím bočných stien. Na základe zmluvy medzi prenajímateľom a nájomcom mala byť ustanovená osoba zodpovedná za stavbu a prevádzku stanu počas celej doby používania, táto osoba môže rozhodnúť o používaní alebo nepoužívaní stanu s ohľadom na poveternostné podmienky. Takáto povinnosť vyplýva aj z príručky "Výťah z predpisov pre stavbu a prevádzku ...". Po preštudovaní podkladov bolo identifikovaných niekoľko závažných nedostatkov, ktoré priamo narúšali statiku a pevnosť konštrukcie stanu. Podľa príručky šírka viazacích textilných pásov mala byť 100 mm a mali byť zdvojené, v skutočnosti boli použité pásy o šírke 73 mm a hrúbke 3,6 mm. Z fotodokumentácie stanu poskytnutej organizátorom podujatia vykonanej počas výstavby, teda pred pádom stanu, bolo zistené, že viazacie pásy strešnej stanovej plachty neboli osadené správne a v súlade s technickou príručkou pre stavbu stanu, resp. niektoré chýbali: nedodržalo sa požadované ukotvenie týchto pásov - podľa dokumentácie kotvenie 2 pásmi, pričom každý pás musí byť istený 3 predpísanými kotviacimi kolíkmi; istiaci a spevňujúci pás, ktorý sa nachádzal v sedle strešnej plachty medzi vnútornými stĺpmi nosnej konštrukcie pod označením S1, S2, S3 a S4 nebol ukotvený a vedený v súlade s technickou príručkou výstavby, ale bol uchytený na vrchnej časti stĺpov nosnej konštrukcie stanu, označené S2; chýbali povinné istiace pásy v každom rohu stanu, ktoré mali byť vedené od hlavných stĺpov a ukotvené vždy dvojicou kotiev. Každý pás mal byť predpätý silou 50 kN. V miestach zošnurovania jednotlivých častí plachty malo byť ukotvenie dvojicou textilných pásov a kotiev, toto nebolo na stane zrealizované. Uvedené skutočnosti považuje znalec, podobne ako chýbajúce bočné steny stanu, za hlavné príčiny pádu stanu. Stavba stanu nebola správne zrealizovaná, neboli dodržané predpísané postupy a neboli namontované všetky potrebné prvky. Stavba mala byť vykonaná v súlade s požiadavkami uvedenými v technickej príručke pre výstavbu stanu "Výťah z predpisov pre stavbu a prevádzku ...". Príčiny pádu stanu podľa znalca sú nasledovné: nedodržanie pokynov pre výstavbu stanu uvedených v technickej príručky pre výstavbu stanu "Výťah z predpisov pre stavbu a prevádzku ..." hlavne v nasledujúcich skutočnostiach: nebolo dodržané požadované ukotvenie zavetrovacích viazacích pásov - podľa dokumentácie kotvenie 2 pásmi, pričom každý pás musí byť istený 3 predpísanými kotviacimi kolíkmi; istiaci a spevňujúci pás, ktorý sa nachádzal v sedle strešnej plachty medzi vnútornými stĺpmi nosnej konštrukcie pod označením S1,S2,S3 a S4 nebol ukotvený a vedený v súlade s technickou príručkou výstavby, ale bol uchytený na vrchnej časti stĺpov nosnej konštrukcie stanu, označené S2; chýbali povinné istiace pásy v každom rohu stanu, ktoré mali byť vedené od hlavných stĺpov a ukotvené vždy dvojicou kotiev. Každý pás mal byť predpätý silou 50 kN. V miestach zošnurovania jednotlivých častí plachty malo byť ukotvenie dvojicou textilných pásov a kotiev, toto nebolo na stane zrealizované. Koncertný stan bol prevádzkovaný bez bočných plachiet, čo nebolo prípustné; šírka viazacích textilných pásov mala byť 100 mm a mali byť zdvojené, v skutočnosti boli použité pásy o šírke 73 mm a hrúbke 3,6 mm; počet použitých bočných zavetrovacích lán na rohoch stanu nespĺňal požadovaný počet; neúplné upevnenie strešnej plachty stanu s nosnými prstencami strešnej plachty stanu; opotrebovanie komponentov stanu, spôsobené aj neodbornou starostlivosťou. Podľa dostupnej dokumentácie pre stavbu a prevádzku stanu mala byť jeho prevádzka okamžite ukončená, v stane sa nemali nachádzať osoby pri sile vetra od 20 m/s (stupeň 9), stan mal byť kompletne uzatvorený (vchody), mali byť zdvojené ukotvenia hlavných spevňovacích pásov a nosné časti mali byť pod sústavnou kontrolou zodpovednej a poverenej osoby.

10. Zo znaleckého posudku č. 6/2010 Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline vyplynulo, že znalecký ústav nezistil z predloženej dokumentácie konštrukčné vady stanu. Po dôkladnej analýze všetkých dostupných zdrojov konštatoval, že boli zistené vady pri výstavbe koncertného stanu a tieto boli prvotnou príčinou jeho pádu. Hlavnými a rozhodujúcimi príčinami pádu koncertného stanu boli: 1/ nesprávne ukotvenie viazacích pásov stanovej strešnej plachty v rozpore s technickou príručkou, 2/ nesprávne vedenie viazacích pásov v rozpore s technickou príručkou, 3/ chýbajúce spojovacie prvky na pripojenie nosného prstenca stanovej strešnej krytiny ku strešnej krytine, 4/ chýbajúce bočné steny, hoci podľa technickej príručky nie je uvedená iná forma stavby stanu ako s bočnými stenami. Pri dodržaní všetkých podmienok a požiadaviek projektu pre stavbu a prevádzku stanu by podľa názoru znaleckého ústavu nedošlo k jeho zrúteniu. Toto podporujú aj výpočty, uvedené v znaleckom posudku

5/2010. Neboli zistené nedostatky v projekte stanu, ktoré by mali za následok jeho pád. Po podrobnej obhliadke, meraniach a analýzach znalecký ústav konštatoval, že nezistil existenciu výrobných vád na konštrukcii stanu. Skúmaný stan bol prevádzkovaný cca 20 rokov. Na základe analýzy technického stavu stanu konštatoval, že niektoré komponenty boli opotrebené nad úroveň predpokladaného opotrebenia pri bežnej prevádzke stanu a za predpokladu pravidelnej údržby, vykazovali teda závady. Išlo o rozhodujúce komponenty: laná, kolíky, plachta, napínač, pásy. Tieto závady však nemali priamy vplyv a ani nezapríčinili pád koncertného stanu O2. Hlavnou príčinou pádu koncertného stanu O2 bolo nedodržanie predpísaných požiadaviek projektovej dokumentácie pri výstavbe a prevádzke stanu. Za rozhodujúce prvky príčiny pádu koncertného stanu O2/ považuje znalecký ústav tieto: 1/ nesprávne ukotvenie viazacích pásov stanovej strešnej plachty koncertného stanu O2 v rozpore s technickou príručkou, 2/ nesprávne upnutie a vedenie viazacích pásov v rozpore s technickou príručkou, 3/ chýbajúce spojovacie prvky na pripojenie nosného prstenca strešnej plachty koncertného stanu O2 ku strešnej plachte koncertného stanu O2, 4/ chýbajúce bočné steny, hoci podľa technickej príručky nie je uvedená iná forma prevádzky stanu ako stan s bočnými stenami.

11. Zo znaleckého posudku č. PPZ-KEU-BA-EXP-XXXX/XXXXX T. a expertízneho ústavu PZ vyplýva, že hlavnou príčinou roztrhnutia strešnej plachty stanu aj roztrhnutia spojovacích oceľových lán T1 a T a následného pádu nosných stĺpov strešnej konštrukcie stanu bolo podfúknutie strešnej plachty stanu extrémne silným vetrom, ktorého nárazová rýchlosť prekračovala dovolené hodnoty, pri ktorých možno stan prevádzkovať. D. nemal byť prevádzkovaný od 8. stupňa J. stupnice rýchlosti vetra (t. j. od rýchlosti vetra XX,X m/s), napriek tomu toto zaťaženie vydržal v neporušenom stave a k jeho deštrukcii došlo až pri 9. D. J. stupnice, pri nárazových rýchlostiach vetra prekračujúcich hodnotu XX m/s. A. podfúknutie strešnej plachty stanu umožnila skutočnosť, že na väčšej časti obvodu stanu (obvod časti stanu určenej pre divákov) neboli namontované bočné steny stanu. V prípade, že by stan mal namontované plachty bočných stien, k jeho deštrukcii by v inkriminovanom čase nedošlo. E. nedodržania požadovaného ukotvenia zavetrovacích viazacích pásov bol vzhľadom na nízku ťahovú pevnosť použitých pásov nepodstatný - napriek slabšiemu ukotveniu pásov došlo k ich trhaniu a nie k poškodzovaniu ich ukotvenia. E. nesprávneho ukotvenia istiaceho a spevňujúceho pásu, ktorý sa nachádzal medzi nosnými stĺpmi strešnej konštrukcie označenými ako S1, S2, S3 a S4, ktorý bol uchytený na vrchnej časti stĺpu S2 - vzhľadom na mechanizmus poškodzovania stanu a vzhľadom na skutočnosť, že strešná plachta stanu sa rovnako vydúvala trhala aj na miestach, v ktorých boli tieto spevňujúce pásy vedené riadne naprieč strechou stanu a kotvené systémom zem - zem, nemožno považovať tento nedostatok v stavbe stanu za závažný z hľadiska pádu stanu. Vplyv chýbajúcich povinných istiacich pásov v každom rohu stanu, ktoré mali byť vedené od hlavných stĺpov a ukotvené vždy dvojicou kotiev, pričom každý pás mal byť predpätý silou 50 kN - vzhľadom na mechanizmus poškodzovania stanu (poškodzovanie v oblastiach mimo rohov stanu) nemožno považovať tento nedostatok v stavbe stanu za závažný. Vplyv nekorektného ukotvenia jednotlivých častí plachty v miestach ich zošnurovania - vzhľadom na mechanizmus poškodzovania stanu a skutočnosť, že obidve hlavné trhliny v strešnej plachte boli iniciované v hornej časti strešnej plachty, teda ďaleko od kotvenia jej spodného okraja a vzhľadom na skutočnosť, že spodné okraje stanu nevykazovali na skúmaných videozáznamoch žiadne problémy so stabilitou až do finálneho rozvoja hlavných trhlín v strešnej plachte stanu, nemožno považovať tento nedostatok vo výstavbe stanu za závažný. Vplyv chýbajúcich bočných plachiet stanu - chýbajúce bočné plachty stanu možno považovať za hlavnú príčinu pádu stanu v súčinnosti s nárazovým vetrom presahujúcim rýchlosť 19 m/s, ktorá vysoko prekročila hraničnú dovolenú rýchlosť vetra pre používanie stanu (rýchlosť 15,2 m/s). Vplyv nedodržanej šírky viazacích pásov, ktoré mali byť široké 100 mm a mali byť zdvojené - vzhľadom na devastačné poškodenia kotiev zavetrovacích lán hlavných nosných stĺpov stanu (lán, ktoré sa neroztrhli) možno predpokladať, že aj by aj boli použité predpísané viazacie pásy a tieto by z hľadiska vlastnej pevnosti v ťahu boli schopné zadržať stúpajúcu plachtu stanu, tak by pri vzniknutom pretlaku vzduchu pod strešnou plachtou s veľkou pravdepodobnosťou nevydržalo kotvenie týchto pásov a k pádu stanu by s veľkou pravdepodobnosťou došlo tak isto. Vplyv nedodržania počtu použitých bočných zavetrovacích popruhov na rohoch stanu - skúmanie amatérskych videí, na ktorých je vidieť deštrukcia stanu, preukázalo, že prakticky všetky rohy stanu boli stabilné aj v čase, keď rýchlosť vetra dosahovala 9. stupeň Beaufortovej stupnice. Stan sa nezačal poškodzovať v žiadnom z rohov, t. j. toto nedodržanie počtu použitých zavetrovacích popruhov v rohoch stanu nemalo na poškodenie stanu prakticky žiadny vplyv. Vplyv neúplného upevnenia strešnej plachty stanu s nosnými prstencami strešnej plachty - vzhľadom na mechanizmus poškodzovania stanu možno jednoznačne vylúčiť vplyv tohto nedostatku na rozvoj prvej hlavnej trhliny v zadnej časti strešnej plachty. V prípade vzniku druhej hlavnej trhliny nejaký vplyv prípadného neúplného upevnenia strešnej plachty na niektorý z nosných prstencov na stĺpe

S7 alebo S8 nemožno jednoznačne vylúčiť (najmä čo sa týka tvaru trhliny). Treba však konštatovať, že ani dokonalé spojenie strešnej plachty s prstencami v týchto miestach by pri danom mechanizme poškodzovania stanu nemohlo zabrániť roztrhnutiu strešnej plachty v tomto mieste. Vplyv opotrebovania komponentov stanu spôsobený aj neodbornou starostlivosťou - z preukázanej skutočnosti, že stanv otvorenom stave (bez veľkej časti bočných stien) približne 5 minút dokázal odolávať náporovému vetru s rýchlosťou 8. - 9. Stupňa Beaufortovej stupnice vyplýva, že opotrebovanie stanových komponentov nemalo podstatný vplyv na pád stanu.

12. Z meteorologického posudku SHMÚ zo dňa 04.11.2015 vyplýva, že dňa 18.07.2009 v čase od 10.00 do 15.00 dosiahol vietor na meteorologickej stanici Trenčín - letisko maximálnu rýchlosť vetra v nárazoch až 13,8 m/s, v čase od 15.00 do 16.15 dosiahol vietor priemernú 1-minútovú rýchlosť vetra od 2,8 m/s do 15,7 m/s a v nárazoch až 19,8 m/s. V tento deň nebol dosiahnutý 8. stupeň Beaufortovej stupnice. V čase od 15.45 do 15.54 dosiahol vietor 10-minútový priemer rýchlosti hodnotu 13,6 m/s, ktorá bola najvyšší 10-minútovým priemerom rýchlosti vetra v daný deň. Tejto priemernej rýchlosti zodpovedá 6. stupeň Beaufortovej stupnice "silný vietor". SHMÚ vydal na deň 18.07.2009 niekoľko meteorologických výstrah. Na základe vydaných výstrah bolo možné predpokladať, že v oblasti severozápadného Slovenska je riziko výskytu búrok v uvedenom čase, pri ktorých sa môže vyskytnúť náraz vetra 16 - 22 m/s, resp. 17 - 25 m/s. Všetky výstrahy boli zverejnené na webovej stránke SHMÚ.

13. Zo znaleckého posudku č. 184/2009 Ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz Jesseniovej lekárskej fakulty UK vyplynulo, že bezprostrednou príčinou smrti neb. L. T. bolo zlyhanie riadiacich a regulačných funkcií mozgu v dôsledku terminálneho krvácania do mozgu už predtým poškodeného ťažkým úrazom - drvivým poranením hlavy po náraze pevného a ťažkého predmetu do hlavy. V úrazom narušenom mozgu sa následne vyvinuli druhotné chorobné zmeny mozgového tkaniva (hnisavý zápal mozgu), ktoré sa rozvinuli ako priama komplikácia úrazu hlavy. Prvotný úraz hlavy - zlomeniny klenby a spodiny lebečnej s pomliaždením mozgu a zlomeniny kostí tváre - poškodená utrpela dňa 18.07.2009 okolo 15.40 hod. v dôsledku zrútenia sa konštrukcie stanu na hudobnom festivale J. G. v P.. D. poškodenej sa nedalo zabrániť ani poskytnutím vysoko špecializovanej lekárskej pomoci. Poranenia mozgu, štruktúr lebky a skeletu lebky s následnými chorobnými zmenami v rámci poúrazových komplikácií boli v stupni a rozsahu zistenom pri pitve nezlučiteľné so životom.

14. Z odpovede na návrh na mimosúdnu dohodu zo dňa 20.06.2012 vyplýva, že žalovaný 1) odmietol pristúpiť k uzavretiu mimosúdnej dohody, ktorej predmetom bolo zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobcom, z dôvodu, že za vzniknutú škodu nezodpovedá.

15. Uznesením ČVS: ORP-1208/1-OVK-TN-2009 zo dňa 08.06.2010 vzniesol vyšetrovateľ PZ obvinenie I. J. za prečin všeobecného ohrozenia, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že ako zástupca firmy B. - F., N., uzatvoril so spoločnosťou S. G., s. r. o. nájomnú zmluvu, v ktorej sa zaviazal prenajať v období od 14.07.2009 koncertný stan XX x XX, X-Master s označením O2 v súvislosti s konaní festivalu J. G., ktorý sa uskutočnil v dňoch XX.XX.XXXX - XX.XX.XXXX v Trenčíne, pričom sa zaviazal zhotoviť jeho montáž, ktorú osobne riadil a dňa 14.07.2009 stan odovzdal do užívania, kde dňa 18.07.2009 v čase okolo 15:40 hod. počas konania festivalu došlo k zrúteniu konštrukcie stanu M v ktorom sa nachádzalo približne XXX osôb, pričom podľa znaleckého posudku č. X/XXXX Z. súdneho inžinierstva X. univerzity v X. príčinou pádu stanu bolo nedodržanie pokynov pre výstavbu stanu uvedených v technickej príručke pre výstavbu stanu, v dôsledku čoho došlo k usmrtenie X osôb a k ťažkému ublíženiu na zdraví najmenej 3 osôb.
16. Zo zápisnice o výsluchu Michala Kaščáka v trestnom konaní zo dňa 25.05.2012 vyplynulo, že bol v tom čase zástupcom spoločnosti Agentúra G., s. r. o., ktorá organizovala festival, pričom náplňou jeho práce bola organizácia festivalu, riadenie ľudí asi 1.500, organizátorov. K spolupráci s právnym predchodcom žalovaného 2) došlo ešte v roku 2008 a spolupráca pokračovala aj v roku 2009. Stavbu stanu vykonával team dodávateľa pod dohľadom I. J. a oni dodávali len brigádnikov na pomocné práce. Stan nebolo treba preberať, pretože počas celého konania festivalu mal byť prítomný zástupca spoločnosti, ktorá stan dodala.. Ich povinnosťou bolo tam mať príslušníkov SBS, čo aj splnili. Príslušníci SBS mali byť nápomocní k tomu, aby ľudia nevstupovali do konštrukcie stanu. Záujem mali len o otvorenú verziu stanu, nakoľko festival sa koná v najteplejších dňoch roka. J. zaplatili asi 33.000 eur a on bol povinný im dodať užívanie riadne dostavaného stanu a nie vytvoriť situáciu, keď došlo k ohrozeniu a usmrteniu návštevníkov. J. ich oklamal, že ním dodaná verzia stanu môže mať otvorenú spodnú časť a vystavil tak riziku veľké množstvo návštevníkov.

XX. Zo zápisnice o výsluchu T. T. v trestnom konaní zo dňa XX.XX.XXXX vyplynulo, že zabezpečovala spoluprácu s právnym predchodcom žalovaného 2) za účelom dodania stanu X C.. S J. sa dohodli na podpise nájomnej zmluvy až pri výstavbe stanu, pričom s obsahom zmluvy súhlasili obe strany. S. G. mala zabezpečiť dozor nad stanom, t. j. ochranu počas konania festivalu, stráženie priestoru v stane. W. o zabezpečenie poriadku v stane. L. rámec zmluvy zabezpečili oplotenie jednotlivých stĺpov nachádzajúcich sa vo vnútri stanu, zabezpečili obalenie molitanom každého kotviaceho kolu, aby nedošlo k zraneniu návštevníkov a nalepenie výstražnej pásky na jednotlivé laná. Nemecká firma mala dodať stan, zabezpečiť jeho odbornú stavbu, odovzdanie v dohodnutom termíne, odborný dozor počas festivalu a následnú demontáž. Stavbu stanu realizovala nemecká firma. Výstavby sa zúčastnili 3 občania Nemecka vrátane Bosserta. K prebratiu stanu došlo dňa 14.07.2009 o 14.00 hod. Na jej otázku k zástupcom nemeckej firmy, kto tam zostane počas festivalu, dostala odpoveď, že všetci musia odísť, s čím nesúhlasila a oznámila im, že jednoznačne tam musí zostať odborný dozor. Na to prisľúbili, že odborný dozor zostane, ale neurčili, kto to bude. Nad stavbou stanu vykonávala odborný dohľad nemecká firma. Oni nie sú odborníci na stavanie stanov. Dodatočne zistili, že nemecká firma porušila zmluvu a odborný dohľad nezabezpečila. Po udalosti kolegyňa telefonovala s J., ktorý jej tvrdil, že je v Trenčíne. Keď mu oznámila, že stan spadol, povedal, že v Trenčíne nie je. Rovnako ani ostatné osoby, ktoré mali zabezpečovať dohľad nad stanom, sa už v Trenčíne nenachádzali. Poveternostné podmienky sledujú prostredníctvom modelu Aladin a ďalšie získavajú z letištnej veže. Túto povinnosť nemajú, napriek tomu to robia počas celého festivalu. Domnieva sa, že pokyn k evakuácii stanu ba mal dať odborný dozor. V súvislosti s prichádzajúcou poveternostnou situáciou vystúpil C. T. na pódiu J. stage a oznámil účastníkom, že ich v čase od 16.00 do 18.00 hod. zasiahne búrka. Informácia nebola nijak bližšie špecifikovaná, nakoľko búrka nemala byť v nejakej veľkej sile. K tomu, aby neboli namontované bočné strany stanu dala pokyn ona, nakoľko požadovali otvorenú verziu stanu. O tejto požiadavke J. vedel.

18. Zo zápisnice o výsluchu svedka Stanislava Polkorába v trestnom konaní vyplynulo, že dňa 18.07.2009 sa zúčastnil festivalu J. G.. E. si, že sa blíži búrka, preto vošiel do stanu M G. si, že nejaký muž vystúpil na pódium a oznámil, aby všetky matky s deťmi a tehotné ženy pre istotu opustili stan.

XX. Zo zápisnice o výsluchu svedka T. J. a svedka X. D. v trestnom konaní zhodne vyplynulo, že dňa XX.XX.XXXX sa zúčastnili festivalu J. G.. S. o XX.XX hod. stála spolu pri jednom otvorenom pódiu, na ktoré vystúpil organizátor a povedal, že pódium sa pre zhoršujúce sa počasie zatvára a nech idú niekde pod stan. E. do stanu M Po XX - XX minútach silný vietor podfúkol stan a ten začal padať.

XX. Zo zápisnice o výsluchu svedka E. T. v trestnom konaní vyplynulo, že dňa 18.07.2009 sa zúčastnil festivalu J. G.. V daný deň, niekedy poobede, bol v stane, ktorý bol jediný, pod ktorý sa dalo skryť. Prišla búrka, začalo pršať, všetci sa tam išli schovať. Bol taký nárazový vietor, že ľudí odrážalo preč. Stál v strede stanu. Nevedel, čo ho udrelo a čo vlastne dialo. Pamätá si až sanitku.

21. Zo zápisnice o výsluchu svedka Zuzany Janovskej v trestnom konaní vyplynulo, že dňa XX.XX.XXXX sa zúčastnila festivalu J. G.. V čase pádu stanu sa nachádzala v stane vpredu pred pódiom. Na začiatku koncert hudobnej skupiny asi okolo XX.XX hod. usporiadateľ z pódia oznamoval, že koncerty sú zrušené na ostatných pódiách, iba stan O2 je stavaný na nápor vetra, ktorý bol na letisku.

XX. Zo zápisnice o výsluchu svedka C. E. v trestnom konaní vyplynulo, že na festivale Bažant Pohoda v roku 2009 vykonával funkciu stage - manažéra v stane O2, kedy sa staral najmä o časový harmonogram vystúpení a o to, aby kapely mali všetko, o čo požiadali. Tiež mal na starosti poriadok medzi pódiom a šatňami. Nevedel, kto zabezpečoval dohľad nad stanom. Myslel si, že to vykonáva niekto z nemeckej firmy, lebo stan stavala nemecká firma, ale nikoho takého tam nevidel. Ukončiť vystúpenie môže organizátor, ak by dostal od organizátora takýto pokyn, mohol by to urobiť aj on. Taký pokyn však nedostal.

23. Žalobca 1) v svojej výpovedi uviedol, že v deň, keď spadol stan, neboli doma. Okolo 17.00-tej im volali rodičia, že kde je L.. Povedali, že je na Pohode a oni im povedali, že v televízii je, že na Pohode padol stan. Hneď opakovane dcére volal, nebrala telefón, volal aj jej známym, ale nič nevedeli. Potom volali do nemocnice, tam im povedali, že ona nie je na zozname zranených. Rozhodli sa, že pôjdu do Trenčína, ale v tom mali telefón z nemocnice, že majú prísť do nemocnice, pretože medzi zranenými je

aj L.. Keď tam prišli, bol tam chaos. Boli tam záchranári, ľudia z Pohody. Zavolal si ich primár a povedal, že L. je na ARO, že jej stav je kritický, či ju chcú vidieť. Rozmýšľal, či to zvládnu. Potom prišli aj ich známi, ktorí sa o tom dozvedeli. Manželka tam nakoniec išla a keď videl, že to zvládla, šiel aj on, čo bolo pre neho veľa. Primár im povedal, že ju nemohli previesť do Martinskej nemocnice vrtuľníkom pre poveternostné podmienky a cestu sanitkou by nezvládla. Potom primár povedal, že môžu ísť domov, že ak počasie dovolí, prevezú ju vrtuľníkom, inak sanitkou a budú ich informovať. Neskôr im volali, že ju previezli do Martina. V pondelok si s manželkou zobrali dlhodobejšie voľno, vycestovali do Martina, kde sa ubytovali. Navštevovali ju denne v nemocnici, a to po celý ten čas. Trávili tam celé dni pri dcére, bolo to psychicky náročné. Večer odchádzali okolo 21.00 hod., ráno na 9.00 sa vracali. Nevedeli, kto bude čakať pri dverách, čo nám povie, na aký zákrok alebo operáciu ju poslali. Bolo to na dennom poriadku. Bolo to kruté, čakanie bolo nepríjemné, sedíte a neviete, kde máte jediné dieťa, či Vám ho privezú späť, čo bude ďalej. V deň, keď zomrela mala byť na jednom vyšetrení. V ten deň ich doktor zavolal skôr, aby prišli rýchlo do nemocnice. Po príchode ich zaviedol do lekárskej izby a oznámil im, že L. zomiera. Prijali to ťažko, manželka za Nikolkou ani nemohla ísť, šiel on. Držal ju za ruku až dokedy posledný krát nevydýchla. V ten deň prišiel pre nich švagor. Vybavovali potrebné veci, aj pohreb. Dovtedy si mysleli, že sú so životom spokojní, že im nič nechýba. Potom sa zmenil celý ich svet, ich život. Prišli o dcérku, o všetko, život už nebude taký ako predtým. V ďalšom spolužití s manželkou je vždy moment, keď sa budú k tomu vracať. Nevedia, kto je vinný, kde sa stala chyba a prečo to muselo byť. L. bola ich jedinou dcérou a žila s nimi v spoločnej domácnosti. V máji toho roku skončila strednú školu s maturitou, mala prihlášku na vysokú školu. E. si veľmi dobre. I. izba je doteraz nezmenená, stále sú tam aj jej veci, je tam aj množstvo hračiek, ktoré jej doniesli kamaráti do Nemocnice v Martine. Stačí prísť domov v horšej nálade, hneď je v myšlienkach pri L.. D. sa pýta, prečo ona. Keď si predstaví, že príde domov a ona ho víta. Teraz si to môže len predstaviť a pozrieť sa na fotku. Je to hrozné pre rodičov, ktorí prišli o svoje dieťa. L. bola vynikajúcou dcérou, bola akoby na nich hrdá, mala ich rada, nehanbila sa za nich. Nebola ako iné deti, chodila s nimi do kina aj na dovolenky. Väčšiu stratu v živote si nevie predstaviť. Po smrti L. chodili za primárom psychiatrického oddelenia tu v P. a s ním mali sedenia ohľadne smrti dcéry. J. to pár sedení. K. ležal na psychiatrickom oddelení ako alkoholik, to bolo po smrti L.. X. viacej piť. S manželkou žijú naďalej v spoločnej domácnosti.

XX. Žalobkyňa 2) vo svojej výpovedi uviedla, že sa stotožňuje s výpoveďou žalobcu X). Keď sa to stalo, primár sa opýtal, či ju chcú vidieť, že je to veľmi zlé a ja ona sa na to neodvážila. Prišla aj kamarátka, držala ju za ruku. Neskôr sa rozhodla, že ju chce vidieť. Bolo to strašné. Dlhé vlasy mala ostrihané dohola, tvár jej nepoznala, boli tam samé hadičky, prístroje, pretože bola v umelom spánku. Potom ich poslali domov. Ráno volali, že jej stav sa zhoršil, došlo k opuchu mozgu a že ju prevezú do nemocnice v Martine. Oni tam šli poobede za ňou, jej stav bol kritický. Bola po veľmi ťažkej operácii mozgu. Pretože došlo k opuchu, vzali jej časť lebky, aby sa mozog mal kde rozpínať. Vybavili si v práci voľno a od pondelka boli v Martine na ARO. Tam nie sú povolené žiadne návštevy, ale oni mali výnimku. Boli s ňou od rána do večera, držali ju za ruku. Ona bola v umelom spánku a dýchali za ňu prístroje. Potom im oznámili, že sa budú snažiť pomaly ju odpojiť. Najskôr ju odpájali len na pár hodín, stále bola na ARO. Nakoniec ju ako tak stabilizovali. Potom navrhli, že ju prevezú do Trenčína. Oni s tým nesúhlasili, ale bolo to rozhodnutie nemocnice. Do Trenčína ju previezli vrtuľníkom, lebo prevoz by asi nevydržala. Potom ju navštívili v Trenčíne na ARO. Jej stav sa v Trenčíne zlepšil. J. síce ležiaca, tým, že mala poškodenú ľavú časť mozgu, ktorá ovplyvňuje motoriku pravej strany. Y. sa len tak ako sa hýbala. Stále sa na ňu pozerali a ona zbadala, že pohla prstom. To boli neopísateľné pocity. Keď máte dieťa, a tešíte sa z toho, že pohlo prstom. Potom jej povedala, aby zdvihla ruku a ona ju zdvihla, to bol úspech, ako keby spravila štátnice. Už v Martine, potom aj v Trenčíne, začali rehabilitovať. Nohu, ruku, dávali jej masáže. Sestry povedali, aby doniesli veci, ktoré má rada. Doniesla jej náramok, ktorý mala rada. Ona potom s tým náramkom krútila. Spýtala sa jej, čo robí. Ona jej s tým náramkom povedala, že AHOJ. Potom jej podali pero, napísala: Mama ľúbim Ťa. Mala iskierku nádeje, že sa niečo deje. Matka nepočíta s tým, že bude niečo zlé. Už keď toto zvládla, toto prežila. Rana ale začala mokvať, začal jej vytekať mok z lebky a v Trenčíne povedali, že si s tým, nevedia rady. Zase ju tretí krát previezli vrtuľníkom do Martina. V Martine jej mali uvoľniť miechu, dávali jej lumbálky, čo sú bolestivé procedúry. Do mozgu dostala zápal, dávali jej veľmi silné antibiotiká, nielen cez infúziu ale aj drenážou. Jednou stranou jej do mozgu cez hadičku dávali antibiotiká, druhou sa jej vypúšťal zápal. Absolvovala ďalšiu ťažkú operáciu. Konzultovali aj s primárom infekčného oddelenia, zmenili jej antibiotiká, lebo si na ne zvykla, mala vysoké teploty, potom klesli, stav sa jej každý deň menil. Komunikovala len pár krát denne tými frázami písaním. Šli za primárom, ktorý im povedal, že je to kritické, že má zápal mozgových blán. Toho 13.10. sa chystali do nemocnice a v tom dostali telefón, že jej stav sa zhoršil, aby sa ponáhľali. Primár povedal, že je to veľmi zlé, chytila ho

za ruku, že aby niečo robili. On povedal, že tu už nič robiť nebude, aby sa s ňou išli rozlúčiť. Ona to ani nepochopila, že čo sa s ňou majú lúčiť, ale šla. Držala ju za ruku, ale potom musela odísť. Stále sa pýta, že čo je to za matku, že nedokázala stáť pri umierajúcej dcére. Potom nasledovali veci s vybavovaním pohrebu. Ísť si pýtať úmrtný lístok patológa, držať v rukách výsledok pitvy, kus papiera, že je napísané, že ich dcéra je mŕtva. Vybrať jej truhlu, vybrať šaty, ktoré jej oblečú, to sa nedá ani predstaviť. Tak sa bála pocitu, keď ju prvýkrát doviezli a šla sa na ňu na cintorín pozrieť, že to nezvládne. Bola ale taká krásna ako predtým. Pohreb vydržíte, všetko sa dá vydržať, ale život je prázdny. Kým to ešte všetko dôjde, čo sa stalo, rozmýšľa, čo ďalej, ako sa zaradiť do života, ako začať fungovať, lebo žiť sa musí ďalej. Počúvať kolegov, čo majú problém, že dcéra neposlúcha, že má kožné problémy, že dostala päťku, to sú také banality, ale ona v tom musí žiť, musí sa do tej spoločnosti začleniť. Za tie 3 mesiace zažila toľko trápenia na vlastnej koži a s tým bude musieť žiť stále. Život pokračoval ďalej, prišli aj problémy. Každý sa s tým vyrovnávame podľa seba, nie je to spoločné. Ona mala problémy, hysterické plače, záchvaty zúfalstva, snažila sa to riešiť sama. Párkrát boli u psychiatra. Manžel to nezvládal, začal piť. Potom si to našťastie uvedomil. Vyhľadal odbornú pomoc a šiel sa liečiť. Potom po pol roku sa to stalo zasa. Zase bol na protialkoholickej liečbe, odvtedy abstinuje a aj ona, aby bola solidárna. Ešte rok odvtedy musí navštevovať psychiatra. Liečený alkoholik nie je vyliečený a ona je v strese, či sa to nevráti, či to zvládne, či to zvládne ona, či sa zase postavia na nohy. Je to o to ťažšie, že vzťah s Nikolkou mali viac ako dobrý. Aj kamarátky hovorili, že taký kamarátsky vzťah medzi matkou a dcérou nevideli. Všetko si hovorili, boli stále spolu, stále si volali. Aj sa im smiali, že čo spolu stále telefonujú. Bola skromná, inteligentná. Bola bezproblémová. Nevedela, čo je puberta. Bolo to ideálne, uvedomuje si to až teraz. Asi na ňu bola až príliš prísna, kontrolovala ju, nepúšťala ju. Na Pohode bola aj rok predtým, po koncerte zavolala. L. bola ich jedinou dcérou. V nemocnici absolvovala asi 5 operácií. Okrem toho tam boli aj iné zákroky, či to boli každodenné vyšetrenia, lumbálky, magnetické rezonancie, každodenné odsávanie hlienov. O injekciách ani nehovorím. Nemali ich ani kam dávať, pichali ich aj do chodidiel. Všetko jej začínalo hnisať. Dcéra bola pri vedomí, odkedy nebola v umelom spánku. Lekári ale povedali, že oni nevedia čo je v mozgu, či vie, čo sa stalo a kde sa nachádza. Ona vedela, že je v nemocnici, ale či vie, že sa jej stala nehoda, a jej okolnosti, to nevedeli. Aj tá komunikácia, to prebiehalo tak, že otázka bola položená, odpoveď prišla aj za hodinu, podľa toho, ako sa cítila. Vysvetlili mi, že to záviselo od bolesti. Aj jej napísala, že ju bolí hlava, denne brala silné lieky od bolesti. L. sa dobre učila. Popri tom stihla aj kamarátky, chodila s nimi do kina. Priateľa dovtedy asi nemala. Žili na dedine, boli taká partia, stretávali sa na oslavách. Dobrá partia boli aj na obchodnej akadémii. Nebola mĺkva, zamyslená, bolo to klasické dievča. Doposiaľ za nimi nikto nebol, aby im vysvetlil, čo sa stalo. Všetko sa dozvedeli len z médií.

25. Zástupca žalovaného 1), Mgr. C. T., vo svojej výpovedi uviedol, že pri festivale spolupracujú s množstvom dodávateľov, snažia sa vybrať tých najlepších. Dodávatelia vždy zodpovedajú za dodané stavby a zariadenia. Snažia sa zabezpečovať čo najlepšie bezpečnosť, napríklad aj nadštandardným zabezpečením zdravotníkov a ostatných bezpečnostných zložiek. Čo sa týka L. T., hneď potom sa prostredníctvom Modrého anjela spojili s rodinou. Prvé stretnutie sa uskutočnilo tesne po festivale v prítomnosti právnika p. J.. Neskôr on osobne zostal v kontakte s rodinou. Snažili sa im v nešťastí pomáhať, napríklad pomôcť so zabezpečením bývania v Martine, kde bola L. hospitalizovaná. Jej stav sme celý čas sledovali, zaujímali sa o ňu. On ju navštívil vždy v prítomnosti rodičov, aj cez jeho otca, ktorý je lekár, sa zaujímal o jej zdravotný stav a bol ju s ním navštíviť. Keď zomrela, celá firma boli na pohrebe. Zdôraznil, že jej príbeh je súčasťou histórie festivalu. Vyjadril ľútosť nad tragickou udalosťou. Poznamenal, že festival organizoval a predmetný stan objednal. Festival naďalej organizuje. Svoje povinnosti pozná. Ich primárnou činnosťou je zabezpečenie, organizácia festivalu. Zabezpečujú dodávateľov a organizujú festival. So žalovaným 2) uzavrel nájomnú zmluvu, ktorej obsahom bolo dodanie, výstavba, odborný dozor a demontáž stanu. Objednali si otvorený stan, konkrétny stan, ktorý tam bol 2 roky po sebe v dojednaných rozmeroch, v otvorenej letnej verzii. P. J. ich uistil, že stan je v súlade s technickou dokumentáciou, má všetky certifikáty a naviac nemecký certifikát TUV. Je bezpečný, prevádzkyschopný a dokončený. Tak to bolo aj v r. 2008, keď ho použili prvýkrát. V takejto podobe p. J. stan neposkytoval len im, ale aj iným objednávateľom na Slovensku, pričom všetci boli ubezpečení, že táto verzia je v súlade s technickou dokumentáciou. Nevedel isto, či otvorenosť stanu je súčasť zmluvy, ale určite si objednali stan prevádzkyschopný a dokončený. Okrem toho to vyplynulo aj z komunikácie a predchádzajúcej spolupráce s p. J.. G. stany sú bežnou súčasťou podobných areálov. L. žiaden dôvod pochybovať o tom, že si niekto dovolí postaviť takú obrovskú konštrukciu bez toho, aby bola postavená riadne, pričom celý čas boli podvádzaní v tom, že je to verzia, ktorá je v súlade s technickou dokumentáciou. K tejto dokumentácii sa dostali až po nešťastí. Je to primárna povinnosť každého dodávateľa dodať zariadenie v súlade s technickými normami. M. nie sú odborníci na stany,

ani na iné zariadenia, ktoré sú súčasťou subdodávok. K bodu XX nájomnej zmluvy uviedol, že toto chápe tak, že dodávateľ uvádza verziu, ktorá je uzavretá a zároveň informuje, že v prípade búrky stan uzavrie. O spôsobe montáže tohto stanu sa dozvedeli až po nešťastí z technickej dokumentácie stanu. K bodu XX zmluvy uviedol, že tento dodržali, tak ako v r. XXXX. Na stan dohliadali. G. nich treba naň dohliadať pokiaľ ide o jeho bezpečnosť z hľadiska zabezpečenia D. a podobne. L. vstupovať do konštrukcie zariadenia dodávateľom, pretože nie sú odborníci. Od toho je tu odborný dozor, ktorý vykonával p. J. aj v r. XXXX a boli v tom, že tak robí aj v r. XXXX. Jeho povinnosťou v rozhodnom čase bolo strážiť bezpečnosť v zmysle ochrany majetku prevádzky. Poznamenal, že bežná prax pri mimoriadnych udalostiach je taká, že jednotliví dodávatelia majú od nich, čo sa týka predpovedí počasia, servis. Tento zabezpečuje aj SHMÚ a aj sami si ho externe zabezpečujú. Reagujú oni, poznajú svoju stavbu a oni realizujú zmeny na stavbe, ako otvorenie, zatvorenie, iné konštrukčné zmeny. Toto je bežné už pri malých stanoch 5 x 5 m. Zamestnanci, brigádnici organizátora nemôžu vstupovať do konštrukcie. Realizujú to dodávatelia, ktorí si stany konštruovali, strážia ich. Ako organizátor sleduje, ako sa vyvíja počasie počas celého festivalu. SHMÚ vydal ráno v sobotu informáciu o sile vetra hlboko pod limitom stanu. Tento limit sa ale týkal dokončeného stanu, čo zistili až po nešťastí. Pred, počas aj po nešťastí kontrolovali činnosť dodávateľov. On konkrétne bol v priestoroch detského parku, kde v koordinácii s dodávateľom zabezpečoval bezpečnosť. Tento park sa nachádzal asi 300 metrov od stavby stanu, po incidente hneď prišiel k stanu. Koordinovali záchranné práce a zabezpečovali evakuáciu festivalu. V O2 aréne sa ľudia nachádzali preto, lebo avizované počasie bolo hlboko pod limitmi stanu a v súlade s tým, čo tvrdil p. J., považovali tento priestor za bezpečný. Či boli ľudia v iných stanoch, nevedel. Každý dodávateľ sa stará o svoju prevádzku, tak ako to robil p. J. v r. 2008. Každý stan má svoju špecifikáciu, ktorú pozná dodávateľ a podľa toho pristúpi k ukončeniu prevádzky stanu alebo pódia. Z tohto dôvodu sa môže zdať nelogické, prečo niekde program pokračuje, hoci inde nie. To ale vyplýva zo špecifikácie daných priestorov. Podobne to prebiehalo v r. 2012, keď bola opäť búrka. V čase pred incidentom mal v predmetnom stane členov tímu. Na to, či zmena počasia je nebezpečná, zamestnancov upozorňuje dodávateľ. Dodávateľ poskytuje informáciu, či stavba je alebo nie je prevádzkyschopná v tom ktorom čase. Zamestnanci mali od neho základné pokyny, ako sa zachovať pri mimoriadnej udalosti, aj brigádnici, aj dobrovoľníci absolvovali školenie BOZP. Počasie sledovali vo vlastnom záujme, aj keď je služba meteorológov zabezpečená pre dodávateľov. Bočné plachty sa na časti stanu nachádzali preto, aby vytvárali zadnú stenu stanu. Boli uistení, že takto postavený stan je prevádzkyschopný a že je to tak správne. To, čo im dodal p. J., považoval za dokončený stan. Odborný dozor boli oprávnení vykonávať zamestnanci dodávateľa, konkrétne ním bol p. J.. Bolo mu zabezpečené ubytovanie ako aj strava, čo považuje za dostatočné na zabezpečenie technického dozoru. To, že p. J. odišiel z festivalu pred jeho ukončením, sa dozvedeli po nešťastí. Pri telefonickom kontakte boli uistení, že sa ešte nachádza na Slovensku. P. J. nám klamal až dokonca. V prípade mimoriadnych udalostí reagujú na informácie od dodávateľa, či je stan prevádzkyschopný. Je logické, že je tam niekto, kto prevádzku môže ukončiť. Informácie poskytujú na všetkých pódiách všetkými prostriedkami, ktoré sa ale netýkajú len počasia. Informujú napríklad, aj keď prichádza prehánka. Ak sa blížila búrka, upozornili, aby najcitlivejší ľudia, to znamená matky s deťmi, sa schovali napríklad do áut a podobne.

26. Právny predchodca žalovaného 2), spoločnosť B. F. N., je podľa výpisu z registra nemeckou obchodnou spoločnosťou, ktorej predmetom podnikania je organizovanie a uskutočňovanie cirkusových hier, ako usporiadanie vianočných cirkusov, predovšetkým B. vianočného cirkusu, vianočných trhov, hudobných a koncertných podujatí, prevádzkovanie parkov na hranie a voľný čas, hudobné cirkusy, usporiadanie varietných hosťovských hier na turné, prenájom materiálu na podujatia ako vytváranie umeleckých programov.

XX. Z výpisu z obchodného registra žalovaného 1) vyplynulo, že dňa XX.XX.XXXX došlo uzavretiu zmluvy o zlúčení vo forme notárskej zápisnice notárky I.. T. G. N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, ktorou došlo k zlúčeniu spoločnosti S. Pohoda, s. r. o., so sídlom Bratislava, Y. XX, W.: XX XXX XXX, ktorá bola zrušená bez likvidácie, so spoločnosťou G. V., s. r. o., so sídlom J., X. X-X, W.: XX XXX XXX, ktorá sa týmto stala právnym nástupcom spoločnosti S. G., s. r. o., a prevzala všetky práva a záväzky.

XX. Podľa čl. X ods. X K. o ochrane ľudských práv a základných práv a slobôd (publikovaný pod č. XXX/XXXX Zb.) má každý právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

XX. Podľa čl. XX C. paktu o občianskych a politických právach (publikovaný pod č. XXX/XXXX Zb.) nesmie byť nikto vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života, rodiny, domova alebo korešpondencie a každý má právo na zákonnú ochranu pred takým zásahom alebo útokom.

XX. Podľa čl. XX ods. X Z. D. republiky ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. X. práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.

XX. Podľa čl. XX ods. X Z. D. republiky každý má právo na život. P. život je hodný ochrany už pred narodením.

XX. Podľa čl. XX ods. X Z. D. republiky nikto nesmie byť pozbavený života.

XX. Podľa § 11 M. zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

XX. Podľa § 1X ods. 1, 2, 3 M. zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. G. by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku X najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. E. náhrady podľa odseku X určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

XX. Podľa § 15 Občianskeho zákonníka, po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jeho osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom.

36. Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

37. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

38. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

39. Podľa § 421a ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá aj za škodu spôsobenú okolnosťami, ktoré majú pôvod v povahe prístroja alebo inej veci, ktoré sa pri plnení záväzku použili. Tejto zodpovednosti sa nemôže zbaviť.

40. Podľa § 1 ods. 1 písm. d) z. č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach verejnými kultúrnymi podujatiami (ďalej len "podujatie") sa podľa tohto zákona rozumejú verejnosti prístupné festivaly a prehliadky v oblasti kultúry a umenia.

41. Podľa § 5 z. č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach usporiadateľ zodpovedá za utvorenie vhodných podmienok na uskutočnenie podujatia, za zachovanie poriadku počas jeho priebehu, za dodržiavanie príslušných autorskoprávnych, daňových, zdravotno-hygienických, požiarnych, bezpečnostných a iných právnych predpisov a za umožnenie výkonu dozoru na to oprávneným orgánom.

42. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že žaloba žalobcov 1), 2) je čiastočne dôvodná. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhajú náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch titulom zásahu do ich osobnostných práv, ako aj do osobnostných práv ich nebohej dcéry.

43. Osobnostné práva a právo na ich ochranu predstavujú základné piliere súkromnoprávnej úpravy. Bez tohto práva by sa fyzická osoba nemohla stať plnohodnotným a rovnoprávnym subjektom

súkromného práva. Ochrana osobnosti prislúcha každej fyzickej osobe bez ohľadu na pôvod, rasu, národnosť, sociálne postavenie atď.. Predmetom ochrany je osobnosť človeka vo svojej celistvosti ako nehmotný statok, ktorý patrí konkrétnej fyzickej osobe. Právo na ochranu osobnosti je nescudziteľné a neprevoditeľné. Ochrana osobnosti našla svoje vyjadrenie nie len v ustanoveniach Občianskeho zákonníka, ale primárne v Ústave SR ako aj v medzinárodných dohodách, ktorými je Slovenská republika viazaná. Ide napríklad o Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach a Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd.

44. Súd skôr, ako pristúpi k preskúmavaniu dôvodnosti uplatneného nároku, je povinný v každom konaní skúmať vecnú legitimáciu strán sporu. Vecnou legitimáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide a druhá strana je subjektom hmotnoprávnej povinnosti. V danom prípade nebolo medzi stranami sporné, že dcéra žalobcov na festivale Bažant Pohoda dňa 18.07.2009 v dôsledku pádu stanu utrpela závažné zranenia, ktorým následne aj podľahla. Týmto činom bolo zasiahnuté do osobnostných práv žalobcov, a to konkrétne do práva na rodinný život, ako aj do práv nebohej Nikoly, a to do práva na život. Preto možno konštatovať, že žalobcovia sú v konaní aktívne vecne legitimovaní. Spornou zostala otázka pasívnej vecnej legitimácie, nakoľko obaja žalovaní tvrdili, že za daný čin nenesú zodpovednosť, a preto nie sú pasívne vecne legitimovaní. V konaní bolo preukázané, a strany túto skutočnosť ani nerozporovali, že organizátorom festivalu Bažant Pohoda v júli 2009 bol právny predchodca žalovaného 1). Tým, že zorganizoval predmetný festival, prevzal na seba povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 5 zákona č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach, a to okrem iných aj povinnosť zabezpečiť bezpečnosť účastníkov festivalu, medzi nimi aj nebohej Nikoly. Okrem toho mu zodpovednosť za škodu vyplýva aj z ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Je všeobecne známe, že v prípade festivalu Bažant Pohoda sa jedná o veľký festival, a preto je viac než logické, že právny predchodca žalovaného 1) v súvislosti s riadny usporiadaním festivalu využil služby aj iných subjektov, ktorí pre právneho predchodcu žalovaného 1) svoje služby na festivale realizovali. Tak to bolo aj v prípade prevádzkovania predmetného stanu. Právny predchodca žalovaného 1) si pre riadne zabezpečenie festivalu prenajal na základe nájomnej zmluvy od právneho predchodcu žalovaného 2), ktorá skutočnosť nebola sporná, koncertný stan 45 x 75 m, 8 Master s označením O2, pričom právny predchodca žalovaného 2) zabezpečoval aj výstavbu tohto stanu. Právny predchodca žalovaného 1) teda využil na realizáciu svojej podnikateľskej činnosti služby právneho predchodcu žalovaného 2). Ako vyplýva z ustálenej judikatúry súdov, ak neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby spôsobil niekto, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činností tejto právnickej osoby, postihujú občianskoprávne sankcie podľa § 13 Občianskeho zákonníka samotnú právnickú osobu podľa analógie § 420 Občianskeho zákonníka v spojení s § 853 Občianskeho zákonníka (viď rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo 1293/2007, podporne tiež rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo 1509/2011, príp. sp. zn. 30Cdo 3577/2006). S poukazom na uvedené možno ustáliť, že výlučne zodpovednou osobou, a teda pasívne vecne legitimovanou osobou v tomto konaní, je žalovaný 1), ktorý zodpovedá za zásah do osobnostných práv žalobcov a ich nebohej dcéry, a to jednak z dôvodu porušenia jeho zákonných povinností vyplývajúcich mu z § 5 zákona č. 96/1991 Zb. a jednak z dôvodu vyplývajúceho mu z § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zodpovednosť za škodu spôsobenú osobami, ktoré na výkon svojej činnosti použil). Vzhľadom k tomu, súd žalobu voči žalovanému 2) v celom rozsahu zamietol, nakoľko dospel k záveru, že žalovaný 2) nie je vo veci pasívne vecne legitimovaný. Tým však nie je dotknutá zodpovednosť žalovaného 2) voči žalovanému 1) za spôsobenú škodu vyplývajúca z ich vnútorného vzťahu.

45. Po vyriešení otázky pasívnej vecnej legitimácie preskúmal súd dôvodnosť žalobou uplatneného nároku. Predpokladmi vzniku občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby, ktoré musia byť splnené kumulatívne, sú A) existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení, či len ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, B) neoprávnenosť (protiprávnosť) tohto zásahu, C) existencia príčinnej súvislosti medzi neoprávneným zásahom a vznikom ujmy. Ad A) - pokiaľ ide o existenciu zásahu stačí, ak ide o zásah, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať ujmu, spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby (rozhodnutie Najvyššieho súdu publikované pod R 103/1967). Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa tak nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva, chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cz 32/78 zo dňa 26.04.1978). V danom prípade takýto zásah existoval, keď do osobnostných práv žalobcov (najmä do práva na rodinný život) ako aj ich dcéry (do práva na život) bolo zasiahnuté tým, že dcéra

žalobcov, ktorá sa na základe zakúpenej vstupenky zúčastnila festivalu Bažant Pohoda utrpela v dôsledku padajúceho stanu zranenia, ktoré neskôr mali za následok jej smrť. Ad B) - neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je také konanie, či už aktívne alebo pasívne, ktoré zasahuje do práv chránených § 11 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu ustanovenými právnym poriadkom. V súdenej veci možno neoprávnenosť zásahu vzhliadnuť v konaní žalovaného 1), resp. jeho právneho predchodcu, ktorý nesplnil svoju zákonnú povinnosť a nezabezpečil bezpečnosť nebohej na ním organizovanom festivale. Pokiaľ sa žalovaný 1) bránil tým, že zásah do osobnostných práv žalobcov a ich dcéry nezavinil, na tomto mieste súd zdôrazňuje, že občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že priame zavinenie pôvodcu zásahu sa nevyžaduje. Je preto úplne nepodstatné, či žalovaný 1) zavinil alebo nezavinil neoprávnený zásah, prípadne či konal alebo nekonal v dobrej viere (v omyle). Na absolútnu objektívnu povahu zodpovednosti za nemajetkovú ujmu vzniknutú v dôsledku neoprávneného zásahu do osobnostných práv nemá vplyv dokonca ani skutočnosť, či o tomto zásahu vedel alebo nevedel. Je možné prisvedčiť žalovanému 1), že on sám nebol fyzickým pôvodcom zrútenia dotknutého stanu. To však nemá vplyv na jeho zodpovednosť za tento zásah a v tejto súvislosti súd odkazuje na svoj výklad v bode 44 tohto rozsudku. Ad C) - poslednou podmienkou stanovenou zákonom je príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vznikom ujmy. V danej veci možno konštatovať, že existuje príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vznikom ujmy, keď v dôsledku nesplnenia si povinnosti žalovaného 1) zabezpečiť bezpečnosť na festivale, ktorá sa prejavila v podobe padajúceho stanu, nebohá Nikola utrpela zranenia, ktorým následne podľahla. S poukazom na uvedené možno ustáliť, že v danom prípade boli splnené všetky zákonom predpokladané podmienky vzniku občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti žalobcov a ich dcéry.

46. Tam, kde vznikla v dôsledku neoprávneného zásahu do osobnosti človeka nemajetková ujma, môže sa poškodený domáhať upustenia od pokračovania neoprávnených zásahov do jeho osobnostných práv, odstránenia následkov neoprávneného zásahu, a to najmä obnovením pôvodného stavu, a poskytnutia primeraného zadosťučinenia. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali zaplatenia peňažnej náhrady. Občiansky zákonník v ustanovení § 13 ods. 2 umožňuje za určitých podmienok požadovať namiesto nepeňažného zadosťučinenia peňažnú náhradu. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je predovšetkým skutočnosť, že morálna satisfakcia sa vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu javí ako nepostačujúca. Posúdenie splnenia tejto podmienky je predmetom voľnej úvahy súdu. Podľa ustálenej judikatúry objektívnym kritériom posúdenia dôvodnosti priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je zistenie, či by v konkrétnej situácii, za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom na intenzitu, rozsah a trvanie ako závažnú pociťoval každý, kto by sa nachádzal na mieste a v postavení postihnutej osoby (uznesenie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 154/2011). V situácii, keď došlo k neoprávnenému zásahu do súkromia (do práva na rodinný život) poškodeného, keď z objektívneho hľadiska je strata jedného z členov rodiny neodčiniteľnou ujmou, ktorá postihuje všetkých ostatných členov, je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo 2951/2004). Keďže v súdenej veci došlo v dôsledku neoprávneného zásahu žalovaného 1) k úmrtiu člena rodiny (dcéry žalobcov), pričom toto možno spravodlivo považovať za neodčiniteľnú ujmu a ako takú by ju v rovnakej situácii pociťoval každý, zastáva súd názor, že sú splnené podmienky pre takýto spôsob odškodnenia žalobcov. Čo sa týka výšky peňažnej náhrady, pre jej určenie zákon ustanovuje dve kritéria, a to a) závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy, pričom sa predpokladá, že čím závažnejšia bude ujma čo do svojho rozsahu, trvania, dôsledkov, odstrániteľnosti a pod., tým bude vyššia jej náhrada v peniazoch, b) okolnosti, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby. V tejto súvislosti súd zohľadnil tú skutočnosť, že nebohá Nikola bola jediným dieťaťom žalobcov, ktorí ako milujúci rodičia počas jej liečenia sledovali jej trápenie, čo v nich vyvolávalo pocity bezmocnosti, zúfalstva, strachu a pod.. Po jej smrti u nich tieto pocity pretrvávali až do takej miery, že museli vyhľadať odbornú pomoc psychiatra. Žalobca 1) dokonca prepadol alkoholu v dôsledku čoho podstúpil opakovane aj protialkoholické liečenie. K závažnosti ujmy prispieva aj fakt, že nebohá Nikola mala v čase smrti len 19 rokov. Žalobcovia sa ani po 9 rokoch od jej smrti s touto stratou nevyrovnali a táto bolestivá strata ich bude sprevádzať počas celého ich života. Okrem závažnosti ujmy spôsobenej žalobcom súd prihliadol aj na tú okolnosť, že žalovaný 1) po celý čas odmietal zodpovednosť za vzniknutú ujmu, žalobcom sa neospravedlnil, keď sa obmedzil len na konštatovanie, že mu je vzniknutej situácie ľúto, ako aj na to, že k zásahu do osobnostných práv žalobcov a ich dcéry došlo na podujatí, ktorého hlavným účelom bolo poskytnutie zábavy. Súd tiež zohľadnil, že žalovaný 1) naďalej podniká v organizovaní festivalov, keď je všeobecne známe, že festival pohoda organizuje každoročne bezpochyby za účelom

dosiahnutia zisku. Zhrnúc všetky uvedené okolnosti dospel súd k záveru, že suma 30.000 eur pre každého z rodičov ako peňažná náhrada za nemajetkovú ujmu je primeraná, a preto uložil žalovanému 1) povinnosť zaplatiť žalobcovi 1) sumu 30.000 eur a žalobkyni 2) sumu 30.000 eur. Pokiaľ žalovaný 1) poukazoval, že výška požadovanej peňažnej náhrady je pre neho likvidačná, súd uvádza, že majetkové pomery žalovaného nie sú rozhodujúcim hľadiskom pri určení výšky peňažnej náhrady, ale sú len jednou z okolností, na ktoré súd prihliada (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo 4083/2010). Ako je už vyššie uvedené, súd prihliadol na majetkové pomery žalovaného 1), ale nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali z tohto dôvodu pristúpiť k zníženiu požadovanej výšky peňažnej náhrady. Žalovaný 1) sa tiež v tejto súvislosti bránil aj poukazom na iné rozhodnutia súdov, ktoré za rovnaký zásah do osobnostných práv (smrť blízkeho človeka) takúto výšku peňažnej náhrady nepriznali. Na tomto mieste súd konštatuje, že ustanovenie § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka neobmedzuje súd pri rozhodovaní o výške peňažnej náhrady. Posúdenie okolností ponecháva na úvahu súdu, ktorá však nemôže byť bezbrehá. Je nepochybné, že mantinely, v rámci ktorých by sa mala úvaha súdu pohybovať, musia byť určitým spôsobom dané, pričom táto ich danosť závisí od každého jednotlivého prípadu a zároveň musí byť podmienená dôvodmi, na ktorých sa priznanie zakladá. To však neznamená, že priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch musí mať pre určitý okruh zásahov do práv spojených s ochranou osobnosti taký rozsah, pri iných zase onaký rozsah. Podstatná je jedinečnosť prípadu a s tým spojená konkrétna intenzita zásahu a jej následky (rozhodnutie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 267/2008). Z uvedeného vyplýva, že je v každom jednotlivom prípade potrebné zohľadňovať osobitosti toho ktorého prípadu a nemožno rozhodnutia súdov týkajúce sa porušení jednotlivých osobnostných práv paušalizovať. Súd aj v tejto konkrétnej veci osobitosti prípadu zohľadnil a popísal vyššie. Preto vyhodnotil túto námietku žalovaného 1) ako účelovú.

47. Žalobcovia sa okrem peňažnej náhrady za zásah do svojich osobnostných práv domáhali peňažnej náhrady vo výške 10.000 eur aj za zásah do osobnostných práv nebohej dcéry. Túto možnosť im poskytuje ustanovenie § 15 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jeho osobnosti manželovi, deťom, a ak ich niet, tak rodičom. Je pravdou, že právo na ochranu osobnosti je rýdzo osobnej povahy a zaniká smrťou fyzickej osoby, avšak v dôsledku vyššie uvedeného zákonného ustanovenia majú osoby v ňom uvedené právo uplatňovať právo na ochranu osobnosti zomretého. Je preto nepravdivé tvrdenie žalovaného 1), že žalobcovia, ktorí sú rodičmi nebohej, nemôžu právo na ochranu jej osobnosti uplatňovať. Inou je otázka uplatnenia peňažnej náhrady žalobcami za zásah do osobnostných práv ich nebohej dcéry. Je potrebné si uvedomiť, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je svojou povahou úzko späté s poškodenou fyzickou osobou a má osobný charakter najmä preto, lebo jeho cieľom je primerane vyvážiť a zmierniť nemajetkovú ujmu, ktorá tejto osobe vznikla. V prípade, ak sa satisfakcie domáhajú osoby uvedené v § 15 Občianskeho zákonníka, t.j. tzv. postmortálnej ochrany, môžu sa domáhať priznania rôznych foriem morálneho zadosťučinenia. Týmto spôsobom dôjde k naplneniu satisfakčnej funkcie tejto právnej ochrany, ako je tomu napr. pri zásahu do práva na občiansku česť a ľudskú dôstojnosť, keď po smrti fyzickej osoby ako morálna satisfakcia bude súdom určené ospravedlnenie sa zomrelej fyzickej osobe verejne v tlači a pod. Osoby podľa § 15 Občianskeho zákonníka, ktorým vzniklo originálnym spôsobom zvláštne osobnostné právo, však už v rámci posmrtnej ochrany zomrelej fyzickej osoby, nemôžu svojím menom s úspechom uplatňovať aj zadosťučinenie v peniazoch. Satisfakcia, ktorú tieto osoby môžu žiadať, musí byť totiž satisfakciou pre zomrelú fyzickú osobu, ktorej bolo zasiahnuté do jej osobnostných práv, čo explicitne vyplýva z dikcie § 15 Občianskeho zákonníka, kde je stanovené, že osoby tu uvedené môžu po smrti fyzickej osoby uplatňovať právo na ochranu jej osobnosti. Je preto vylúčené, aby tieto osoby mohli v týchto prípadoch s úspechom uplatňovať zadosťučinenie v peniazoch, pretože toto právo je pre jeho osobnú povahu obmedzené výlučne na dotknutú fyzickú osobu. Ak teda dotknutá fyzická osoba zomrela, poskytnutie peňažného zadosťučinenia niekomu inému než jej, by stratilo svoju satisfakčnú funkciu, t.j. zmierňovať nemajetkovú ujmu práve dotknutej fyzickej osobe. Toto právo by pri opačnom výklade nadobudlo už majetkovú povahu a v konečnom dôsledku by ani nemohlo slúžiť stanovenému cieľu t.j. zmierniť následky zásahu do osobnostného práva zomrelej fyzickej osobe. Preto obsah práva osôb uvedených v § 15 Občianskeho zákonníka nie je zhodný s obsahom práva, ktoré patrilo zomrelej fyzickej osobe. Je to právo úplne nové a svojím obsahom odlišné od práva osoby, do práv ktorej sa neoprávnene zasiahlo a ktorá by sa mohla súdiť, ak by nezomrela (podporne viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo 93/2008 ako aj rozhodnutie NS ČR sp. zn. 25Cdo 608/2002). S poukazom na uvedené zamietol súd žalobu žalobcov v časti, ktorou sa domáhali od žalovaného 1) zaplatenia sumy 10.000 eur titulom zásahu do osobnostných práv ich nebohej dcéry.

48. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

50. V predmetnej veci mal plný úspech žalovaný 2), voči ktorému súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaný 2) však počas konania výslovne uviedol, že v prípade úspechu si nárok na náhradu trov konania neuplatňuje (č. l. 350 spisu), a preto mu súd nárok na náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k žalovanému 1) bola každá strana úspešná čiastočne (žalobcovia mali úspech vo výške 85,7 %, žalovaný 1) mal úspech vo výške 14,3 %; rozdiel ich pomerných úspechov predstavuje 71,4 %). Žalobcovia boli v konaní úspešnejšou stranou, preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,4 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

51. Lehotu na splnenie povinnosti, 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP s tým, že takto stanovenú lehotu považuje za primeranú vzhľadom na výšku plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný 1) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobcovia môžu podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.